

Πολυαρχιερατικός Εσπερινός στο Ιερό Προσκύνημα του Αγίου Σπυρίδωνος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Με Πολυαρχιερατικό Εσπερινό που διεξήχθη το απόγευμα της Τρίτης 11 Αυγούστου 2026 συνεχίστηκαν οι λατρευτικές εκδηλώσεις στην Κέρκυρα, στο κατάμεστο από πιστούς Ιερό προσκύνημα του Αγίου Σπυρίδωνος, για την ανάμνηση του υπερφυσού θαύματος με το οποίο ο Άγιος έσωσε την Κέρκυρα στις 11 Αυγούστου 1716.

Χοροστάτησε ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Ανδίδων κ. Ισίδωρος**, καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ συγχοροστάτησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων **κ. Χρυσόστομος**, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως **κ. Νικηφόρος**, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κοτυαίου **κ. Διονύσιος**, βοηθός του Μητροπολίτου Ιταλίας, και ο οικείος Ποιμενάρχης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων **κ. Νεκτάριος**.

Διαβάστε επίσης: [Γόρτυνος Νικηφόρος από Κέρκυρα: “Πολιορκείται η οικογένεια από τη διάλυση” - Ανάμνηση του Θαύματος του Αγίου Σπυρίδωνα](#)

Τον λόγο διακόνησε ο επίσκοπος Ανδίδων κ. Ισίδωρος , ο οποίος επεσήμανε ότι η χάρις του Θεού, η οποία εδράζεται στην Εκκλησία, διαρκώς πολιορκείται από ποικίλους εχθρούς. Οι μάρτυρες, οι ασκητές, οι Πατέρες της Εκκλησίας νίκησαν την πολιορκία, στηριγμένοι όχι στις δικές τους δυνάμεις, αλλά στη δύναμη της πίστεως στον Θεό. Ανάλογο γεγονός έζησαν και οι Κερκυραίοι, στην πολιορκία του

νησιού από τους Τούρκους, καθώς ομολόγησαν ότι η δύναμη του Αγίου Σπυρίδωνος ήταν αυτή που νίκησε τους εχθρούς.

Η Εκκλησία βρίσκεται πάντοτε υπό διωγμόν, αλλά νικά μέσα από την χάρη του Αγίου Πνεύματος. Η δύναμής μας εν ασθενεία τελειούται. Η Εκκλησία κομίζει έναν άλλο πολιτισμό. Οι βασιλείς της γης, οι τρανοί, οι ισχυροί έρχονται να εγκαθιδρύσουν έναν πολιτισμό της ισχύος, της δύναμης, του πλήθους, της επιβολής διά των όπλων. **Η Εκκλησία δεν ανήκει σε κανένα επίγειο πολίτευμα, δεν ανήκει στο βασίλειο της ισχύος, δεν ανήκει στο βασίλειο του υλικού πολιτισμού, αλλά ανήκει στο βασίλειο της αδυναμίας, και αυτό είναι το παράδοξο θαύμα.** Ενώ οι φιλόσοφοι του κόσμου τούτου περιμένουν μέσα από τις δικές τους δυνάμεις να νικήσει το πνεύμα τους, η Εκκλησία όμως μάς φέρνει τη γνώση των καρπών του Αγίου Πνεύματος, νικώντας τον θάνατο διά της απλότητας και της ταπεινώσεως.

Αποδεχόμαστε την αδυναμία μας, διότι γνωρίζουμε ότι είμαστε αμαρτωλοί. «Από των πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί το σώμα ασθενεί μου και η ψυχή», ψάλλουμε στις Παρακλήσεις της Παναγίας. Ακολουθούμε λοιπόν το παράδειγμα των Αγίων, οι οποίοι με ταπεινότητα προχώρησαν στη σχέση με τον Θεό και έγιναν φορείς της χάριτος που σώζει. Η ομορφιά που εμείς επιζητούμε δεν είναι το κάλλος των οφθαλμών, αλλά το κάλλος της ψυχής, το κάλλος του φωτός, το κάλλος του Λόγου του Θεού που νικά τον θάνατο. Ο ανθρώπινος νους παραμένει προσκολλημένος στη δύναμη και την επιβολή.

Διαβάστε επίσης: [Μεγαλοπρεπής λιτανεία στην Κέρκυρα για την ανάμνηση του θαύματος του Αγίου Σπυρίδωνος](#)

Ο Άγιος Σπυρίδωνας μας διδάσκει τη χάρη, την εκούσια ταπείνωση, την απλότητά του, μας διδάσκει ότι δεν αρκούμε να αλλάξουμε τον κόσμο, αλλά υπάρχει η παρουσία του Αγίου Πνεύματος που μας μεταμορφώνει, για να μεταμορφωθεί στη συνέχεια μέσα στην Ιστορία και ο κόσμος. Ας καταθέσουμε την ασθένεια θα μας ενώπιον του Αγίου και της Παναγίας, για να ευλογηθούμε και να αναστηθούμε εν Πνεύματι και χάριτι και αληθεία, όπως καταυγάζονται μέσα από το σκήνωμα του Αγίου Σπυρίδωνος.

